

under Tider, hvor Strømmen gaaer i en anden Retning, og Forholdene kunne være saadanne, at det, naar man vil bevare Friheden, kan blive nødvendigt at modificere den. Det nytter ikke at spænde Buen for stramt, thi da kan den bryde, og de kunne være Frihedens bedste Venner, som under saadanne Tider hellere vilde give Noget efter, for naar Tiderne forandre sig at gjenvinde det Tabte. Endvidere maa jeg tilføje, at det, uagtet hvad vi have hørt af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel), for mig er i højeste Grad uhyggeligt nu at drøfte, hvorledes vi skulle forholde os, efterat Freden er sluttet, uhyggeligt at træffe Forberedelser, som forudsætte en saa sørgelig Begivenhed, naar disse Forberedelser ikke ere nødvendige, men kunne udsættes. For at jeg kan slutte mig til denne Adresse, maa der derfor foretages Modificationer i Udtrykkene, saaledes at vi vel vise hen til Grundloven af 5te Juni 1849 som den Ordning, hvortil vi ønske at vende tilbage, men dog med Forbehold af i sin Tid at kunne stemme for de Forandringer, som man da maatte troe, at Fædrelandets Vel kræver. Der er muligens her ingen Uenighed tilstede; Nogle ansee Spørgsmaalet om, hvorledes vore Forfatningsforhold i sin Tid skulle ordnes, som aldeles utvivlsomt og have det bestemte Svar, at det maa være Grundloven af 5te Juni 1849 i dens oprindelige Stikkelse, som man skal vende tilbage til. Jeg siger, at muligens er dette Svar det rette, det er maastee endogsaa rimeligt, at det er det rette, men hvorfor skulle vi besvare Spørgsmaalet saa bestemt, forinden det foreligger, hvorfor skulle vi nu reise en Tvist om et Spørgsmaal, som ikke ligger for til Afgjørelse? Hvorfor ikke opsætte dette, indtil den Tid kommer, da vi ikke længere kunne udflyde Spørgsmaalet? Enighed gjør stærk, men Uenighed gjør svag, og i disse sørgelige Tider forekommer det mig, at der i Enighed kan ligge, om ikke Styrke, saa dog Trøst, og derfor er det meget ønskeligt, mener jeg, at vi, naar en Adresse udgaaer herfra, kunne slutte os til den med Enighed og Oprigtighed og saaledes, at man ikke binder sig til Noget, som man dog ikke ærlig mener til sin Tid at kunne holde.

Noepstorff: Jeg kan ganske slutte mig til dem, som finde, at de Udtalelser, der staae i denne Adresse, ere ubetimelige. Jeg finder, at hver Dag har nok i sin egen Sorg, og naar Tiden kommer, er det tidsnok at tage fat paa denne Sag; men da det, jeg kunde have at sige om denne Deel af Adressen, allerede fra flere Sider er gjort gjældende, vil jeg indskrænke mig til det, jeg nu har bemærket. Den Udtalelse i denne Adresse, som jeg har meest imod, staaer i den første Deel, nemlig at Rigsdagens Følleshing skal bevidne Hans Majestæt „den Glæde og Tilfredsstillelse, hvormed det har modtaget denne kongelige Udtalelse“. Det var med stor Sorg, jeg saa, at Rigsdagen blev aabnet med en saadan Pomp og Pragt, hvormed det skete. I et Huus, hvor Moderen ligger dødsdyg, kan jeg tænke mig, at et hidtil fraværende Barn, som ikke veed Noget deraf, kommer dansende ind med Blomster i Haaret, men Graaden kommer da bagefter. Kort iforveien blev Rigsraadet samlet, ved hvilken Leilighed den daværende Førsteminister oplæste et Budskab; men kort efter kom Rigsdagen, den særlige Repræsentation, sammen, og den blev aabnet med stor Pragt. Det gjorde et dybt og sørgeligt Indtryk paa mig, og, som jeg er overbevist om, paa Mange baade i og udenfor Salen. Efter hvad jeg har hørt, maa jeg antage, at denne Adresse vil undergaae en Forandring inden den kommer til anden Behandling, hvorved vistnok ogsaa de Ord, hvortil jeg her har sigtet, kunne falde bort, og jeg kunde derfor ganske have undladt at høre mig derom; men det har forekommet mig, at jeg, naar der her er udtalt en Bevidnelse af Glæde, ikke kunde lade dette uimodsagt. — I den næstsidste Deel af Adresseforslaget staae Ordene: „med Guds Bistand kunne læges“; men hvis den Ulykke skeer, at vi blive lemlestede, kunne vi ikke læges, men kun lindres, hvorfor jeg ogsaa vil haabe, at det Udvalg, som jeg antager vil komme til at behandle denne Sag, vil lægge Mærke dertil og ikke bringe Ord ind i Adressen, som ikke passe. Forresten forbeholder jeg mig at stille Endringsforslag til Adressen paa et senere Standpunkt af Sagen, saafremt jeg ikke kan samstemme med den Bearbejdelse, som maatte blive Udkastet tildeel.